

mine Tvivl med Hensyn til Nødvendigheden af at gaa til saa store Beløb til en Station, som ikke er nogen Endestation, hvad man vel maa huske paa. Man kan sige, den er Endestation for Kjøbenhavn—Korsør-Banen, men i Virkeligheden er den ikke nogen Endestation, men en Station for den gennemgaaende Trafik. Den lokale Trafik, der knytter sig til Korsør Station, er ikke synderlig stor; saa der er ingen Anledning til at gaa til meget kostbare Anlæg af det Hensyn. Det er særlig af Hensyn til den gennemgaaende Trafik, at vi tænke paa at bekoste en Udvidelse af ny Anlæg. At Udgifterne paa det Punkt skulde beløbe sig til henimod $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. kan jeg indtil videre ikke godt tro, men det er jo som sagt Ting, som nærmere kunne overvejes i et Udvalg.

Der er saa et Spørgsmaal, som ikke er berørt i Anmærkningerne til Lovforslaget og heller ikke af ærede foregaaende Talere, men som jeg ikke ganske kan undlade at berøre, og det er, om man, naar der foreligger Forslag til saa store Anlæg, ikke skulde kunne gøre Regning paa Tilskud fra Kjøbenhavns Omegn. Jeg var saa ubeskeden, havde jeg nær sagt — det var dog egentlig ikke saa ubeskeden, det var tværtimod meget beskedent — for nogle Aar siden, da vi havde Klampenborg—Helsingørbanen under Behandling her i Salen, at foreslaa et Tilskud til den af 40,000 Kr. pr. Banemil. Det var et meget lille Tilskud pr. Banemil, jeg foreslog af Hensyn til, at der samtidig forelaa Forslag til andre Statsbaneanlæg til Afgørelse for Rigsdagen. Den Gang blev jeg imødegaaet med den Betragtning, at det var aldeles urimeligt at forlange Tilskud til denne Bane, den vilde ikke alene betale sig, men ogsaa give Statskassen en betydelig Indtægt; det vilde være meningsløst, at Egnen skulde give Penge, naar Statskassen absolut vilde have betydelig Fordel af en saadan Banes Anlæg. Saaledes lød det den Gang, men siden have vi faaet at vide, at den ikke alene ikke giver noget som helst Overskud, ikke noget til Forrentning, men endogsaa Underskud, og vi have endvidere faaet at vide, at den efter al Sandsynlighed vil give Underskud i en Række af Aar. Jeg læser daglig i de kjøbenhavnske Aviser Klager over Forholdene paa Klampenborg—Helsingør-Banen, Kystbanen, og at man vil have flere og flere Tog; men naar man vil have det, og altsaa forlanger større Bekostninger fra Statens Side, er det saa ikke rimeligt, at man fra Danmarks rigeste Egn forlanger Tilskud, naar selv

de fattigste Egne maa give meget betydelige Tilskud til Baneanlæg? Jeg anser det for givet, at Anlægget af Dobbeltsporet Hellerup—Klampenborg og forskelligt andet, som her foreligger, med Nødvendighed vil kræve Tilskud fra den paagældende Egn.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg retter det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han af Hensyn til, at Kommissionen lykkelig kan fortsætte sit Arbejde, vil foreslaa, at adskilligt af, hvad her foreligger til Behandling, stilles i Bero, indtil Kommissionen har afsluttet sit Arbejde. Jeg tænker her særlig paa Centralværkstedernes Flytning og Hellerup Station. Det er muligt, at man vil sige, at Forholdene for Værkstedernes Vedkommende ere saa slette, at det er paatrængende nødvendigt at gøre noget saa snart som muligt, og jeg vil erkende, at en saadan Paastand jo ogsaa har lidt paa sig. Jeg vil nødig være med til at sige nej, ja, jeg vil paa ingen Maade være med til at sige nej til noget, der er paatrængende nødvendigt, men jeg vil dog sige: Er det ikke muligt, at man kan hjælpe sig indtil videre med Hjælpeværksteder og lave noget ganske foreløbigt? Det er noget, jeg er tilbøjelig til at tro kan lade sig gøre, og noget, der i alt Fald fortjener at blive nærmere overvejet. — Dernæst skal jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at anbefale — dog først efter nærmere Prøvelse i et Udvalg — at der eksproprieres Grunde fra Hellerup til Klampenborg snarest mulig for at vi mulig senere kunne anlægge et Dobbeltspor paa denne Linie, og dernæst vil jeg meget anbefale, at man skrider til Udførelsen af det fornødne ved Korsør Station.

H. C. Hansen: Som allerede bemærket af den sidste ærede Taler, er dette Forslag kun et Stykke af en meget lang Kæde af Jærnbaneprojekter, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt til Overvejelse i Rigsdagen. Jeg tør ikke gaa fuldt saa højt i min Vurdering af de finansielle Krav, disse Projekters Gennemførelse vil stille, som den sidste ærede Taler; men jeg tror sikkerlig, at de Projekter, der foreligger fra den højtærede Indenrigsminister, i alt Fald mindst kunne vurderes til at ville koste 34 Mill. Kroner, og forhaabentlig ville disse Krav i den allernærmeste Fremtid blive forøgede ved Kravet om Bevilling til Købet af de lollandske Baner. Dette mit Haab har en dobbelt Grund. For det første har Lolland sikkert berettigede Krav paa at faa Del i de Gøder,